

L
apr.
Alp 1785
NI-10

eglutè

1985
SAUSIS

TURINYS

- 3 NAUJI METAI, O. Mikailaitė
- 4 KAIP PRADĖTI NAUJUS METUS?, R. Udrienė
- 6 GALVOSŪKIAI
- 10 CEPELINO KALĖDŲ ATOSTOGOS, Teta Audronė
- 15 ŽIEMA, A. Kašiubienė
- 16 JONUKO PAMOKA
- 18 KEISTA KELIONĖ, L. Stačiokaitė
- 22 PASIKALBĖJIMAS, A. Šležas
- 23 PASIJUOKIME
- 24 NEGIRDĖTI, NEREGĖTI DALYKAI
- 29 VAIKŲ KŪRYBA

PIEŠINIAI

Viršelis — P. Osmolskio

Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- M. Girniuvienė — 3
- A. Skrupskelienė — 10-14
- R. Čereškaitė — 15
- A. Sruoginienė — 16-17, 24
- N. Palubinskienė — 19-21, 28
- K. Juzaitytė — 26
- M. Eidukevičiūtė — 29

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00, vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

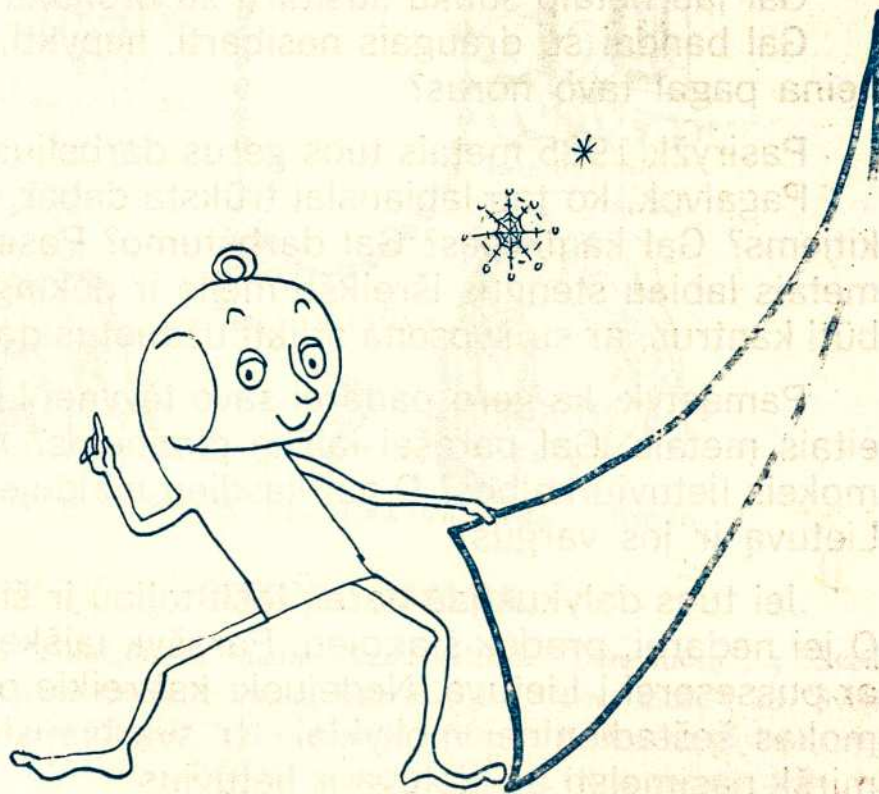
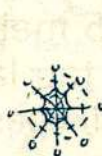
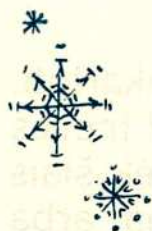
EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

NAUJI METAI

Ona Mikailaitė

**Nauji metai,
Naujas lapas —
Kviečia ateitin
Riedėti . . .**

**Nauji norai,
Naujas ryžtas:
Reikia vėl naujai
Pradėti!**

KAIP PRADĖTI NAUJUS METUS?

Rūta Udrienė

Sausio 1 dieną pradedame Naujus metus. Tai gera proga pergaltvoti, ką gero padarei 1984 metais.

Gal išmokai geriau tėvėlių klausyti?

Gal jau netaip sunku susitarti su broliuku ar sesute?

Gal bandai su draugais nesibarti, nepykėti, kai viskas neina pagal tavo norus?

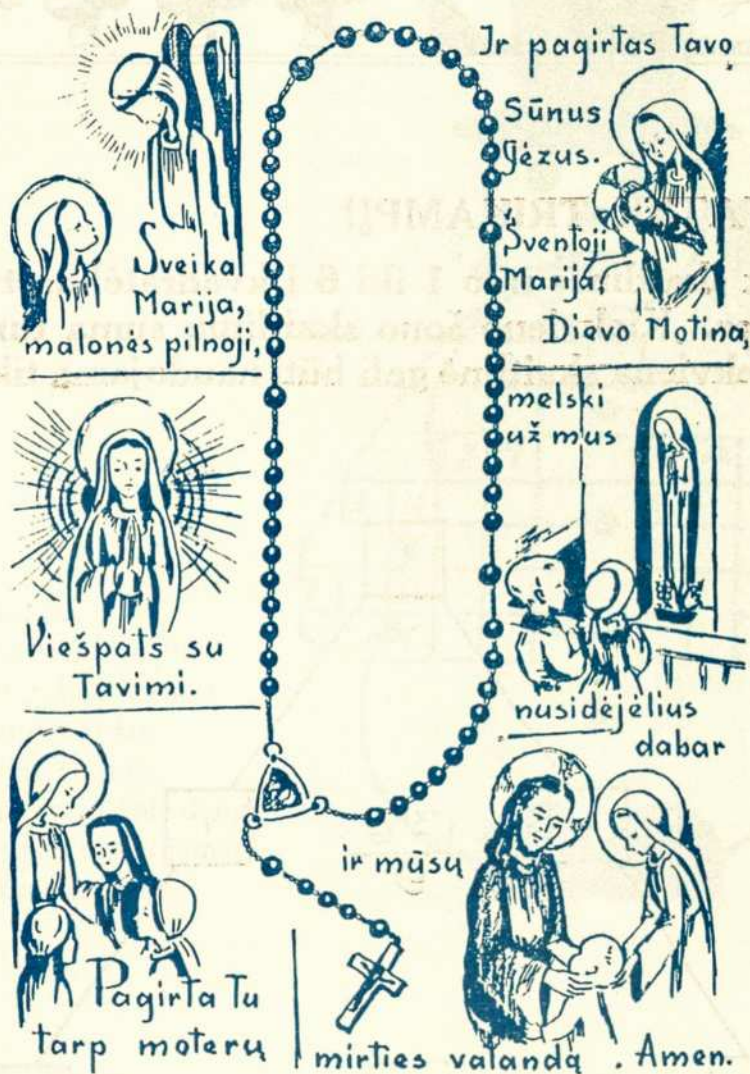
Pasiryšk 1985 metais tuos gerus darbelius pakartoti.

Pagalvok, ko tau labiausiai trūksta dabar. Gal meilės kitiems? Gal kantrybės? Gal darbštumo? Pasižadėk šiais metais labiau stengtis išreikšti meilę ir dėkingumą, arba būti kantrus, ar su šypsena atlikti užduotus darbelius.

Pamąstyk, ką gero padarei savo tėvynei Lietuvai perėtais metais. Gal parašei laišką giminėms? Ar su noru mokeis lietuvių kalbos? O gal kasdien maldoje prisiminei Lietuvą ir jos vargus?

Jeį tuos dalykus jau darei, tęsk toliau ir šiais metais. O jei nedarei, pradėk šiandien. Parašyk laišką pusbroliui ar pusseserei į Lietuvą. Nedejuok, kai reikia paruošti pamokas šeštadieninei mokyklai. Ir svarbiausia — neužmiršk pasimelsti už Lietuvą ir lietuvius.

Ar moki kalbėti rožinį? Išmok ir kalbėkite už Lietuvos laisvę drauge su visa šeima. Žmonės Lietuvoje labai mėgsta šią maldą. Kasmet į Šiluvą eina tūkstančiai lietuvių — jaunų ir vyresnių, — ir visi kalba rožinį už Lietuvą. Tai galime daryti ir mes.

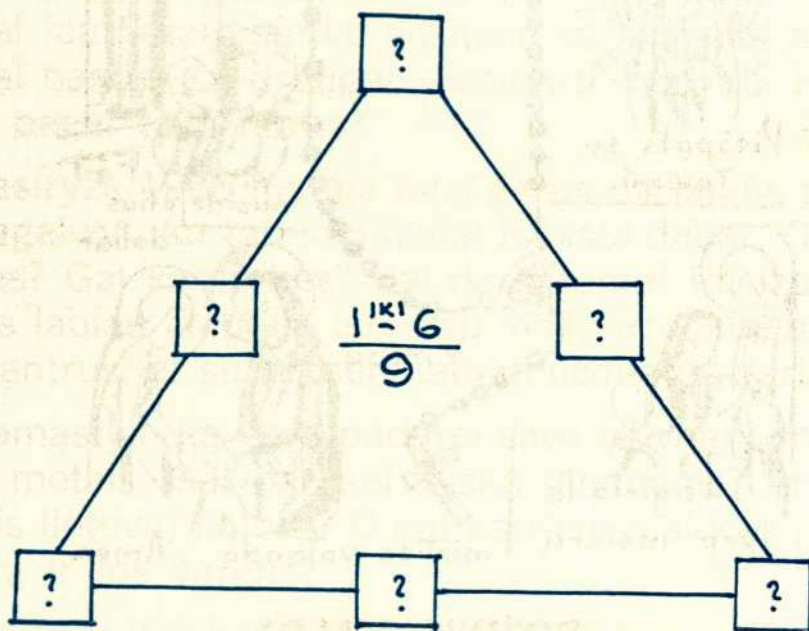
ROŽINIO MALDA

Pradedam su "Tikiu Dievą" malda. Tada kalbam "Tėve mūsų", 3 "Sveika Marija" ir "Garbė Dievui". Paskui kalbam vieną "Tėve mūsų", 10 "Sveika Marija" ir "Garbė Dievui". Tai vadinama paslaptis. Kiekviena paslaptis mini įvykį iš Jėzaus gyvenimo. Penkios paslaptys sudaro vieną rožinio dalį.

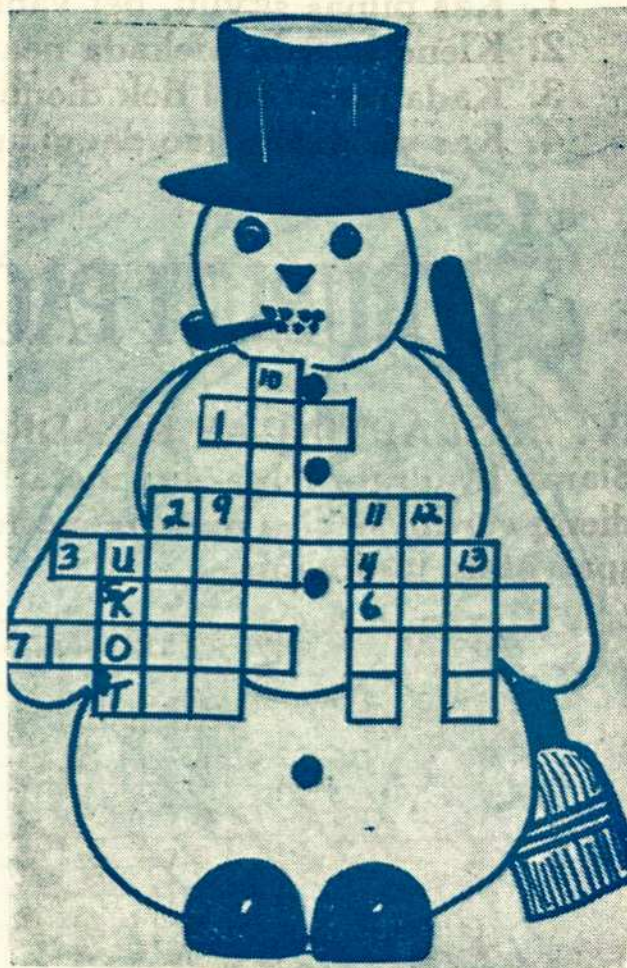
I. SUSTATYK TRIKAMPĮ!

Įrašyk skaitlines nuo 1 iki 6 į kvadratėlius trikampio šonuose. Kiekvieno šono skaitlinių suma turi būti 9, bet kiekviena skaitlinė gali būti naudojama tik 1 kartą.

Paruošė Stepas Jurgutis, kuris lanko V. Kudirkos lituanistinę mokyklą Otavoje, Kanados sostinėje.

II. SNIEGO SENIO KRYŽIAŽODIS

Skersai:

1. . . . , jūs, jie.
2. Iš ko senis nulipdytas?
3. Įrankis galvai šukuoti.
4. Mergaitės vardas.
5. Klausimo žodelis.
6. Vasaros rytai žolę dengia.
7. Kas svarais matuojamas?
8. Parodomasis žodis.

Zemyn:

2. Tai, ką moterys riša ant galvos.
9. Kuo uostome.
10. Čia vaizduojamas sniego
11. Ne blogas, bet
12. Urvas žemėje, kur laukinis gyvulys gyvena.
13. Alkanas gyvulys nori

III. MINKLĖS

Minklės yra truputį panašios į mįsles. Minklės klausia klausimą, kuris turi įdomų arba juokingą atsakymą. Ar gali atspėti šias minkles?

1. Kas pilnas skylių, bet vandenį laiko?
2. Kieno barzda niekada neauga?
3. Kada metai turi tiek dienų, kiek žmogus akių?
4. Kas vis didėja juo daugiau piauni?

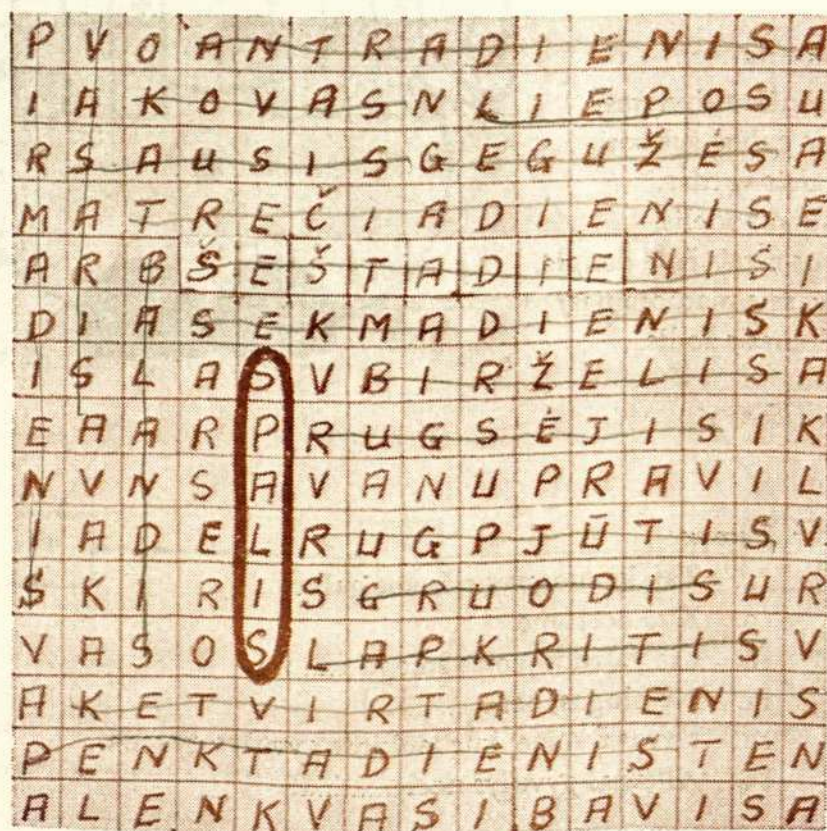

TRUPUTĮ PAGALVOK

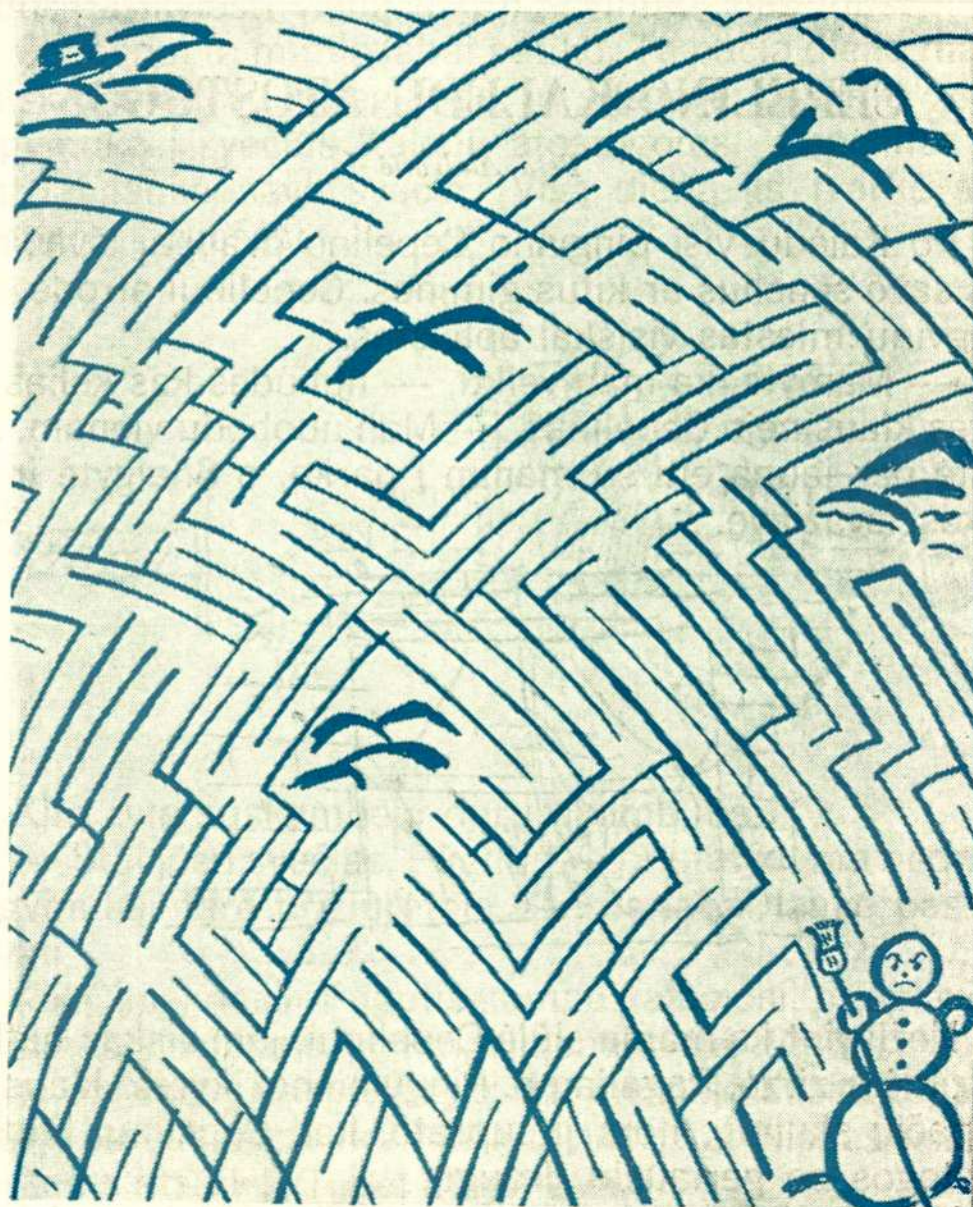
IV. PASLAPTINGAS KVADRATAS!

Šiame kvadrato telpa visi metai! Jame surask: savaitės dienų vardus ir visų metų mėnesių vardus. Apibrėžk juos spalvotais pieštukais.

V. Sniego seni, besmegeni,
Kur kepurę palikai?
Jei gražiai tu paprašysi,
Gal suras geri vaikai...

Padėkite seniui surasti savo kepurę!

CEPELINO KALĖDŲ ATOSTOGOS

Teta Audronė

Po Kalėdų visi pingvino Cepelino draugai išvažinėjo pas savo senelius ar kitus gimines. Cepelinui atrodė, kad Pingvinų miestas visiškai apleistas.

— Mamyte, ką man veikti, — nuliūdęs kas kelias minutes klausinėjo Cepelinas. — Man nuobodu vienam. Žiemutė per jauna eiti su manim į parką, o Snaigytė ir Ledukas išvažiavę. . .

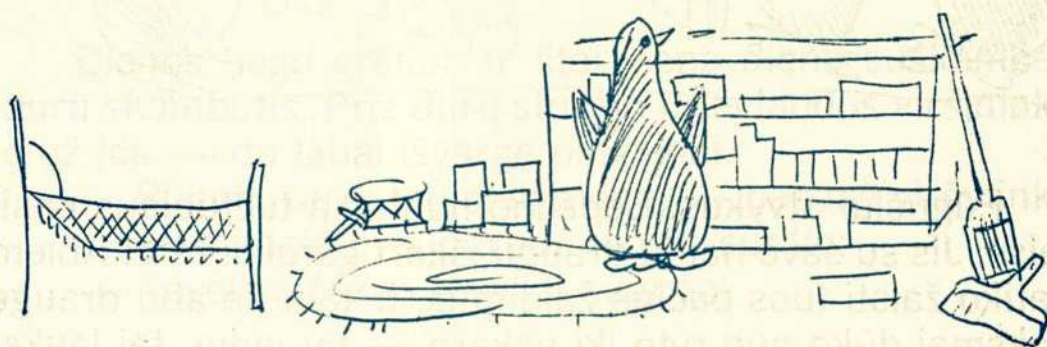

Nežiūrint ką mama siūlė Cepelinui, jam viskas netiko. Jis zirzė ir zirzė. Pagaliau p. Pingvinienei įkyrėjo klausytis tų pačių skundų, nors ji suprato, kad Cepelinui liūdnos atostogos be geriausių draugų.

Vieną vakarą, kai Cepelinas ir Žiemutė jau miegojo, mama su tėte ilgai tarėsi, kaip Cepeliną pralinksminti.

— Cepelinai, — sekantį rytą per pusryčius tarė mama, — mudu su tėte turime tau pasiūlymą, kuris turėtų tave truputį pralinksminti. Tu žinai, kad mūsų mieste yra Pingvinukų prieglauda, kurioje gyvena našlaičiai pingvinukai. Daugelis jų neturi giminių, pas kuriuos galėtų praleisti šventes. Nors juos tenai gerai prižiūri ir labai myli, kartais jiems būtų smagu kitur pasisvečiuoti. Gal tu norėtum pasikviesti vieną tokį pingvinuką pas mus?

Cepelinui ta mintis labai patiko. Tą pačią dieną mama susiskambino su prieglauda ir susitarė pasiimti vieną pingvinuką į svečius Kalėdų atostogoms. Cepelinas nekantriai laukė savo svečio. Visą dieną jis tvarkė savo kambarį ir ruošėsi.

Kitą rytą suskambėjo durų skambutis.

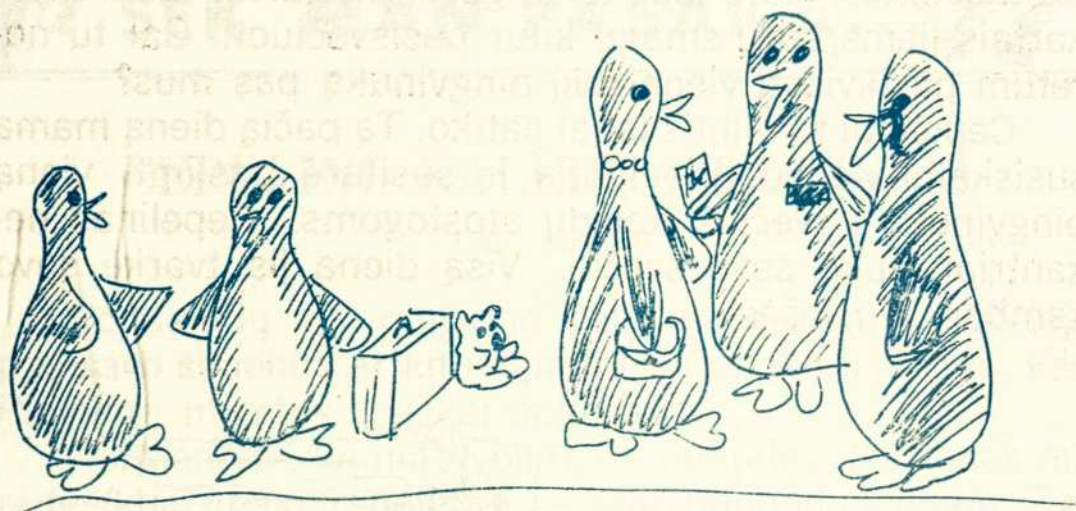
— Štai jūsų svečias, Pūgutis, — pristatydamą nedrąsų pingvinuką, tarė prižiūrėtoja. — Jis labai laukė pas jus atvykti.

Kol Cepelinas ir Pūgutis kampe kalbėjosi, prieglaudos viršininkė paaiškino p. Pingvinienei apie Pūgutį. Jis neseniai atvykęs į prieglaudą ir dar nespėjo susidraugauti. Mat, jo tėveliai išplaukė į jūrą ir negrižta. Niekas nežino, kas jiems atsitiko. Todėl Pūgutis liūdi.

Snigomobilyje Pūgutis padėkojo už pakvietimą ir vis kalbėjo apie savo tėvelius.

— Kaip man bus smagu, kai tėveliai sugrįš! — sva-
jojo Pūgutis. Bet staiga susirūpinęs paklausė: — Ar tė-
veliai žinos, kur aš esu?

— Žinos, brangus Pūguti, — ramino jį Cepelino ma-
ma, — mes palikom savo adresą.

Pūgučiui atvykus, Cepelino nuotaika tučtuojaus pasi-
taisė. Jis su savo nauju draugu iškart gerai sutarė. Abiem
patiko žaisti tuos pačius žaidimus. Ir taip jie abu drauge
linksmai dūko nuo ryto iki vakaro — tai viduj, tai lauke.

Pūgutis taip pat pralinksėjo.

— Cepelinai, — tarė jis, — man labai smagu pas tave.
Ačiū, kad mane pakvietėte. Man prieglaudoj buvo labai
liūdna be tėvelių ir aš visą laiką verkdavau. Čia aš jau-
čiuosi kaip namie.

Cepelinui buvo labai gaila Pūgučio. Jis dalinosi visais
savo per Kalėdas gautais žaislais. Ir Pūgučiui mama pa-
rūpino dovaną — žalią žieminę kepurę su jo vardu.

Vakaras visi trys vaikai — Cepelinas, Žiemutė ir Pū-
gutis — prieš eidami gulti dar pažaisdavo prie Kalėdų
eglutės. Kokia graži ji buvo! Spindėjo blizgučiais, lempu-
tėm, įvairiausiom karpytom snaigėm ir cukrinėm lazde-
lėm, kurias mama leisdavo nusiskinti ir čiulpti.

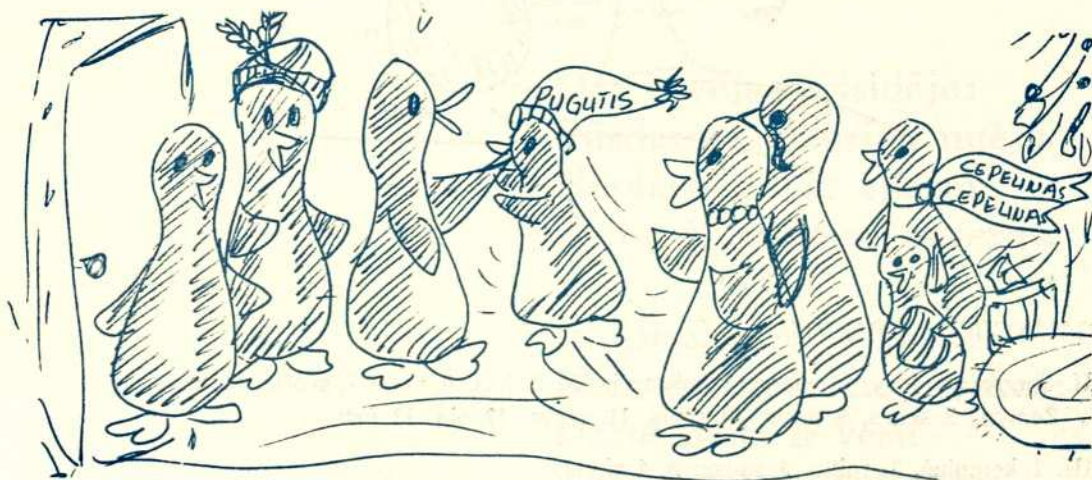

Dienos bėgo greitai. Ir štai vieną dieną suskambėjo durų skambutis. Prie durų stovėjo prieglaudos viršininkė, o už jos — du labai išvargę pingvinai.

— Pūguti, turiu tau staigmeną, — pasakė viršininkė.

Pūgutis puolė prie durų ir tuojau suriko:

— Tėveliai! Mano tėveliai sugrįžo!

Visi suėjo į vidų. Kiek džiaugsmo buvo! Kol Pūgučio tėveliai išpasakojo savo nuotykius, visi ir verkė, ir juokėsi ir vėl verkė. Pagaliau Cepelino mama vaikus nuvarė gulti:

— Išsimiegokite, vaikeliai, rytoj dar bus daug laiko kalbėtis. Pūgučio tėveliai pas mus pabus kelias dienas.

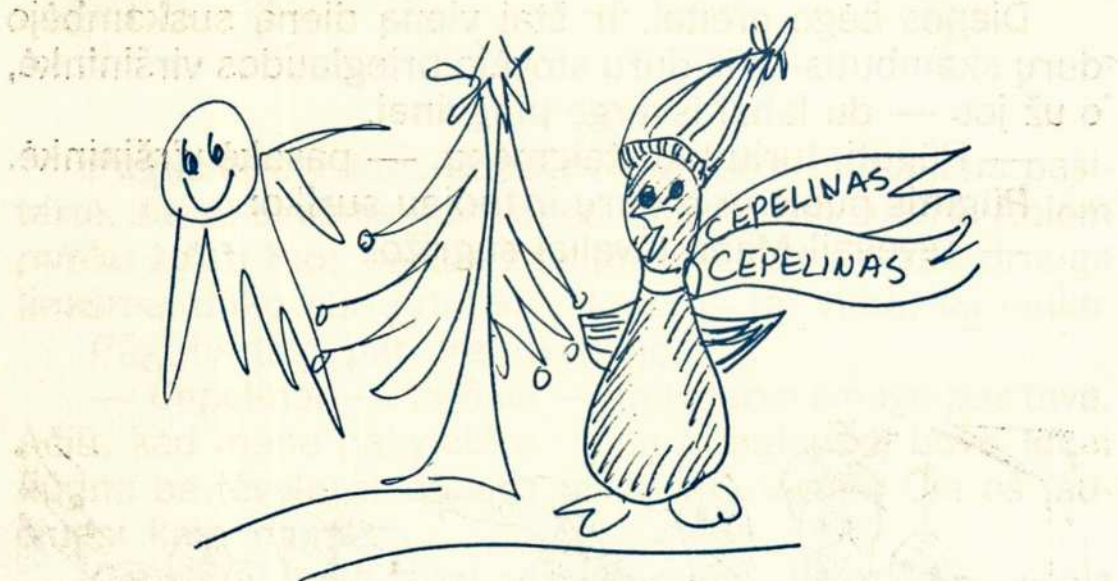
— Ačiū labai už pakvietimą, — tarė Pūgučio tėvai.

Abu pingvinukai nuėjo į Cepelino kambarį, bet jie dar ilgai negalėjo užmigti.

Prieš užmerkdamas akutes, Cepelinas pasakė:

— Šios buvo man laimingiausios Kalėdų šventės! Ne todėl, kad gavau daug dovanų, bet todėl, kad Pūgučio tėveliai sugrįžo namo.

Pūgutis nusišypsojo ir taip pat užmerkė akutes.

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

II. Skersai: 1. mes, 2. sniego, 3. šukos, 4. Elė, 5. kas, 6. rasa, 7. svoris, 8. tas.

Žemyn: 2. skara, 9. nosis, 10. senis, 11. geras, 12. ola, 13. ėsti

III. 1. kempinė, 2. rakto, 3. sausio 2, 4. skylė.

ŽIEMA

Albina Kašiubienė

Iš Aliaskos, iš Aliaskos
Neša maišą šalčio meškos:
Krečia jį iš debesų —
Daros šalta ir baisu.

Dar ir vėjas prisidėjo:
Pūsdamas žiauriai, nuėjo.
Nuplasdeno jis sparnu,
Žemę šluodamas skvernu.

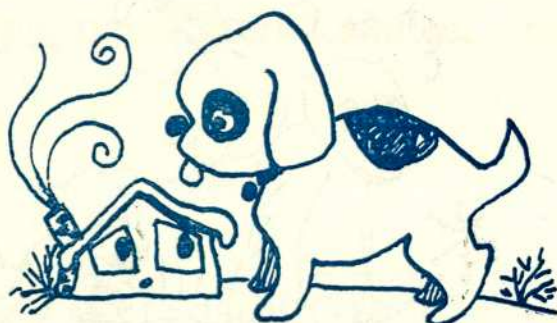
Iš Aliaskos, iš Aliaskos
Neša maišą šalčio meškos:
Daros balta ir vėsu —
Tiek šarmotų rytmečių.

JONUKO PAMOKA

Jonukas buvo geras berniukas.
Bet — jis mėgdavo viską perdėti.
Jis mėgdavo viską dar padidinti.

Pamatus mažą šuniuką gatvėje,
Jonukas parėjęs namo sakydavo:
— Mačiau šunį už namą didesnį!

Nykštukai išgirdo tas keistas Jonuko kalbas. Jie susitarė:

— Mes išgydysim Jonuką iš to blogo įpročio! Kai tik jis ims pasakoti nebūtus dalykus, tuoj pasidarys taip, kaip jis sakė...

Kitą rytą Jonukas nenorėjo pusryčių valgyti:

— Košė kietesnė už akmenį!
Ir košė pavirto akmeniu...

Dienos metu Jonukas žaidė su savo draugu Tomuku. Ir juodu susipyko. Jonukas pasakė: — Tomai, tu esi kvailas kaip žąsis. — Ir Tomukas pavirto žąsim!

Jonukas taip išsigando, kad pradėjo verkti:

— Aš netyčia... Aš nenorėjau, kad Tomukas pavirstų žąsim...

Nykštukams pagailo vargšo Jonuko. Ir štai vienas jų jam sako:

— Tu, Jonuk, nepasakok nebūtų dalykų. Ir neperdėk. Žinai, kas tau atsitiks? Niekas tavim netikės!

— Aš labai atsiprašau. Aš nepagalvojau. Daugiau taip nedarysiu, — žadėjo Jonukas.

Ir tikrai. Nuo tos dienos Jonukas savo pažadą ištesėjo.

KEISTA KELIONĖ

Linda Stačiokaite

Saulius nubudo ir krūptelėjo. Jis nežinojo, kodėl jis jautėsi toks laimingas. Tiesa! Juk šiandien jis skrenda į Aliaską!

Virtuvėje mama girdėjo, kaip Saulius išsoko iš lovos. Ji žinojo, kaip jis jaučiasi ir kodėl. Nuo tos dienos, kai Dėdė Petras parašė jiems laišką iš Shungnak kaimelio, Saulius vos galėjo miegoti, vis nesulaukdamas tos dienos. Šiandien jis skris pas dėdę į Aliaską!

“Ar ne per toli tokiam mažam berniukui”, galvojo mama, kepdama blynus. “Bet jis ne toks jau mažas — vienuolikos metų! Gal gerai, kad leidom pas dėdę. Jis juk daktaras, gerai berniuką prižiūrės ir daug ko išmokys”.

Besirengdamas, Saulius galvojo, kaip jis eis į mokyklą tame kaimely, kur jo dėdė dirba; kaip su juo keliaus, jam padės. Jis visą gyvenimą išbuvo dideliame mieste, o dabar — į Aliaską! Ir dar beveik visus metus — nuo sausio ligi lapkričio. Nuostabu!

— Labas rytas, mama, — sušuko Saulius, įbėgdamas į virtuvę, kaip visuomet. — Kas pusryčiams?

— Blynai su mėlynėm, — nusišypsojo mama, kraudama daug blynų į Sauliaus lėkštę. — Ar jau viską susidėjai?

— Aha, — kalbėjo Saulius pro blynus. — Įsidėjau pižamą ir visus kitus reikalingus daiktus.

Saulius kimšo blynus, vis žiūrėdamas į laikrodį.

— Kai tik tėtis bus pasiruošęs, važiuosim į aerodromą. Neskubėk, dar daug laiko.

Bet Saulius pabaigė valgyt per dešimt minučių ir išbėgo lagaminus susikraut į mašiną, kad paskui nereiktų. Ot būtų, jei į lėktuvą pavėluotų!

— Tai ką, jau pasiruošei? — staiga pasirodė tėtis tarpduryje.

— Taip, tėti, viskas tvarkoj. Oi, negaliu sulaukt tą Aliaską pamatyt!

Tėtis jam patapnojo per petį, bet mama tylėjo.

— Mama, — staiga į ją atsisuko Saulius, — man taip smagu važiuot, bet aš tikrai jūsų abiejų pasiilgsiu. Kai tik kas nors įdomaus atsitiks, pagalvosiu apie namus — ir apie Jus ir kaip Jus myliu. . .

— Ačiū, Sauliuk.

— Gera, tai važiuokim, — greit tarė tėtis ir visi sulipo į mašiną. Visi išlydėjo Saulių — net šuniukas važiovo kartu.

Aerodrome tėtis nupirko Sauliui bilietą ir padėjo nuvežti lagaminus pasverti.

— Lėktuvas į Aliaską kyla už dešimt minučių. Visi prašomi užimti savo vietas, — kažkas kalbėjo per mikrofoną.

— Na, sūnau, sudiev! Būk geras ir perduok mūsų linkėjimus Dėdei Petru, — tarė tėtis ir smarkiai Saulių apkabino.

— Ir neužmiršk parašyt, — dar šūktelėjo mama, jau einančiam į lėktuvą Sauliui. Ji šluostė akis šlapia nosinaite.

Ir Saulius norėjo verkt, bet negalėjo — jis buvo per didelis. Greit susiradęs savo vietą lėktuve, Saulius dar visiems pamojavo per langą.

Lėktuvas pakilo ir Saulius pradėjo svajot, kaip ten toj Aliaskoj bus.

— Kažin, ar matysiu eskimų? Ar mudu su dėde gyvensim lediniame name? Kaip ten viskas atrodo? — galvojo Saulius, savęs klausinėdamas ir negaudamas atsakymų.

— Skubėk, skubėk, — kuždėjo jis lėktuvui, — aš noriu pamatyt Aliaską!

(bus daugiau)

PASIKALBĖJIMAS

Andrius Sležas

Telefonas suskamba: brrring, brrring...

- Labas.
- Ar čia gyvena Tomas?
- Kas?
- Tomas.
- O, Tomas...
- Taip, Tomas.
- Vieną minutę...
- Tomai?...
- Ne, čia Dana.
- Kur Tomas?
- Kas?
- Tomas.
- O, Tomas. Jis yra mano kambary.
- Ar aš galiu su juo pasikalbėti?
- Vieną minutę...
- Labas, ar čia Tomas?
- Ne, čia Dana. Ar pasukai teisingą numerį?
- Ar čia yra: 282-8797?
- Ne, bet čia gyvena Tomas.
- Tai aš su juo ir noriu kalbėti.
- Bet jis nekalba.
- Kodėl?
- Nes jis yra mano katinas.
- O, — aš sukau 282-8796.
- Tai ne tas. Sudiev.
- Sudiev.

PASIJUOKIME!

Darius Udry, Jackson Michigan

Tėtė: Na, Tomai, ar kasdien padarai po gerą darbėlį.

Tomas pagalvoja ir atsako:

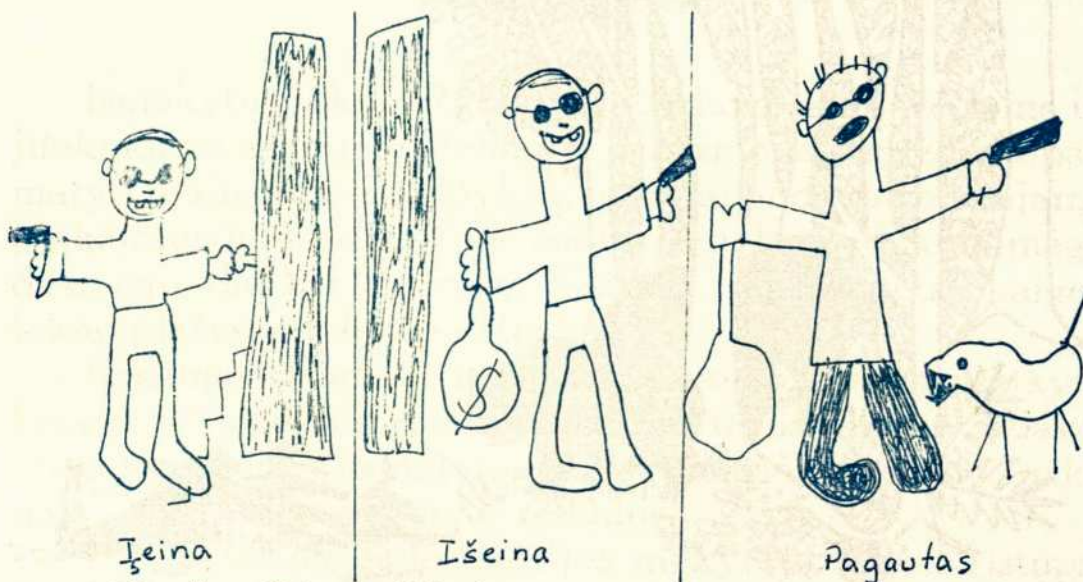
— O taip, Tėveli. Vakar aplankiau tetą ir ten pernakvojau. Ji labai džiaugėsi, mane pamačius. Šiandien pasakiau, kad grįžtu namo, ir ji dar labiau džiaugėsi.

Mama: O ką šiandien veikei mokykloje, Katryte?

Katrytė su didele šypsena:

- Šiandien aš išmokau rašyti, mamyte!
- Tai puiku! O ką parašei?
- Nežinau. Dar neišmokau skaityti!

Kovas Norvilas, Chicago, Illinois

NEGIRDĖTI, NEREGĖTI DALYKAI

Surinko ir surašė K. Donelaičio lit. mokyklos mokiniai.

LOKIŲ AKADEMIJA

Manau, kad esate girdėję apie šokančius rusiškus lokius? Tai tas paprotys gavo pradžią Lietuvoje, o ne Rusijoje.

Smurgainyse, Ašmenos apskrityje kunigaikštis Kristupas Radvilas buvo įsteigęs "Lokių akademiją" — specialią mokyklą laukiniams lokiams arba meškoms. Mokyklos mokytojai būdavo čigonai.

Lokius gaudydavo taip: pripildavo į bičių korius labai stipraus spirito, lokiai tokį "pagerintą" medų ėsdavo, pasigerdavo ir užmigdavo. Tuomet vyrai juos surišdavo ir atveždavo į mokyklą. Ten lokiai buvo mokomi vaikščioti ant dviejų kojų, šokti ir visokių kitokių dalykų. Kad išmokyti vaikščioti ant dviejų kojų, buvo vartojami geležiniai, įkaitinti takai. Užpakalines lokio kojas apaudavo storais batais, kad nebūtų karšta, o priekines taip palikdavo. Kai lokiu būdavo karšta priekinėm kojom, jis stengdavosi vaikščioti tik ant užpakalinių.

Išmokytus lokius Radvilai rodydavo savo svečiams ir juokindavo draugus. Vėliau ir kiti žmonės norėdavo pamatyti tokius keistus dalykus, ir lokiai būdavo vedžiojami po kaimus ir dvarus. Ypač tokius išmokytus lokius mėgdavo caro didikai. Iš dvarų, Radvilų "universitetą" baigę, lokiai plačiai paplito po Rusiją.

Kristupas Radvila mėgdavo savo lokius pasikinkyti į roges ir visus nustebinti. Vieną kartą jis taip nuvažiavo į bajorų seimą. Visi bajorai taip susidomėjo Radvilo "arkliais", kad užmiršo seimo reikalus.

Pasiklauskite savo istorijos mokytojų apie Kristupą Radvilą.

IDOMUS AUGALAI

Alyvmedis (olive tree), kuris auga Izraelyje, gyvena apie 2000 metų.

Kalifornijoje auga toks medis, kuris pasiekia 360 pėdų aukščio.

Sniego lelija, kuri auga tik Kanadoje ir Aliaskoje, gali žydėti net tada, kai lauke temperatūra yra 10 laipsnių žemiau nulio!

Vytas Pabedinskas

SKRAIDANTI ZUVIS

Ar žinote, kad yra žuvis, galinti skristi vandens paviršiumi? Ta žuvis pavadinta "manta ray". Tai viena ramiausių ir didžiausių žuvų, gyvenančių vandenyne. Su dviem ragais ant galvos, pasiekianti iki 20 pėdų ilgio ir dar artima ryklių giminaitė, ši žuvis tikrai atrodo kaip baidyklė. Tačiau niekad jos nebuvo žinoma, kad ji užpultų žmogų. Kartais ji išsineria į vandens paviršių ir šoka apie 15 pėdų į aukštį. Kai ši dviejų tonų žuvis neria atgal į vandenį, pliaukštelėjimas girdisi labai toli.

Audrė Šlenytė

IDOMŪS FAKTAI APIE ŽYMIUS ŽMONES

Rusų rašytojo Tolstojaus žmona perrašinėdavo jo raštus. Tuo metu visas rašymas buvo atliekamas tik ranka. Taip jo knyga "Karas ir taika", turinčią 1,216 puslapių, ji perrašė net septynis kartus — iš viso 4,256,000 žodžių!

Karalius Liudvikas XIV valdė Prancūziją net 72 metus. Tačiau jis taip nekentė vandens, kad niekados nesi-prausdavo — tik galiuką nosies nusiplaudavo.

Erika Weliczko

LIETUVIAI AMERIKOJE

Vienas pirmųjų lietuvių Amerikoje buvo dr. Aleksandras K. Kursius. Jis tapo New Yorko miesto pirmasis gimnazijos mokytojas. Jis New Yorke gyveno nuo 1659 iki 1661 metų.

Daugumas lietuvių, kurie apsigyveno Amerikoje 17 ir 18 šimtmetyje, buvo amatininkai, arba kilę iš kilmingų šeimų. Po 1831 metų sukilimo ir 1850 metais siautusių bado, tūkstančiai lietuvių pradėjo keliauti į Ameriką. Didžioji jų dalis apsigyveno rytiniuose Amerikos pakraščiuose ir Pensylvanijoje.

Per Amerikos pilietinį karą (Civil War) Amerikoje šiauriečių pusėje kovojo 373 lietuviai, o pietiečių pusėje — 44 lietuviai.

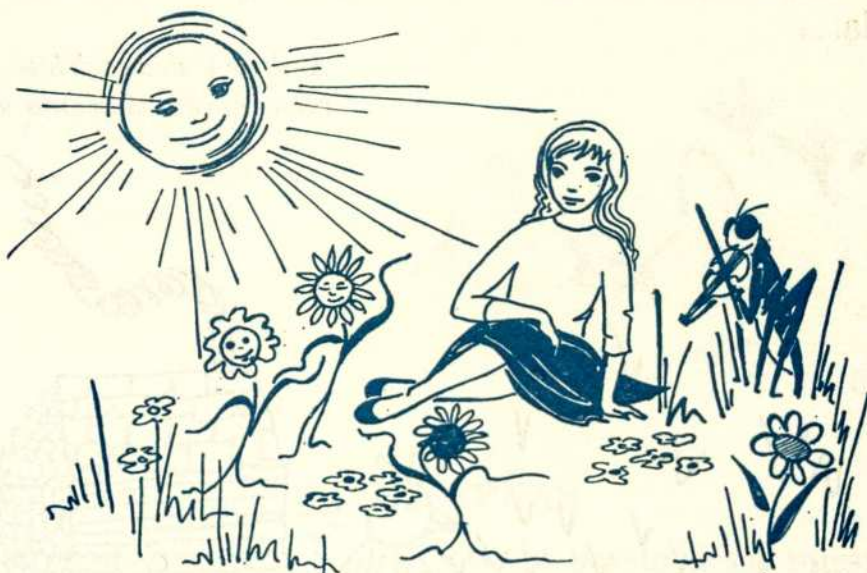
Andrius Utz

MIESTELIS, VARDU "NIEKAS"

Arizonoje yra mažas, mažas miestelis, kuris vadinasi "Nothing" — Niekas. Jis turi tik 4 gyventojus. Visame miestelyje yra tik vienas pastatas — benzino stotelė ir daugiau nieko. Turbūt todėl miestelis ir yra pavadintas tokiu vardu.

Rasa Putriūtė

VASARA, tu kaip sapnas prabėgai.
Atsimenu tavo šiltas ir gražias dienas, —
Visos pilnos smagumo ir juoko...

Vasara, kad tu grįztum rytoj
su savo šiltais saulės spinduliais
ir ilgomis dienomis...

Vasara, tu savo žalių medžių dangoraižiais
ir žaliuojančiais laukais
vilioji mane.

Vasara, kur tu nubėgai,
palikusi gražias, saulėtas dienas, svajones
ir neišsipildžiusius sapnus?

Vaida Macėnaitė, Chicago, IL
K. Donelaičio lit. mokyklos mokinė
laimėjusi I vietą eilėraščių konkurse

MANO VASARA

Mano vasara buvo gera, bet trumpa. Aš buvau pas savo Tetą Vitaliją ir Dėdę Jurgį ir nakvojau pas juos daug kartų. Tėvelis nuvežė mane ir mano broliuką į kiną. Matėme Gremlins ir Ghostbusters. Jis taip pat mus nuvežė į New Yorką, kur jis dirba — Irving Trust. Mano dėdės Ričardo vestuvėse aš nešiau gėles. Mykolas, mano brolis, nešė žiedus ant baltos pagalvės. Mes visi daug šokom ir dainavom. Aš važiauvau limuzinu. Tėvelis ir aš aplankėm mano senele. Ji yra ligoninėje. Dabar aš einu į mokyklą...

Andrea Valadkevičiūtė, 3 sk.

New Yorko Maironio mokykla

Šią vasarą važiauvau į Neringą. Man šiais metais ten nelabai patiko. Paskui su teta ir senele važiauvau į Cape Cod. Namuose aš su savo drauge daug maudėmės baseine. Išmokau gerai nar-dyti. Mano gimtadienis buvo vasarą ir aš gavau daug dovanų. Pas mane nakvojo trys mergaitės. Gale vasaros mes turėjome mūsų gatvės pikniką.

Lina Matusaitytė, 3 sk.

New Yorko Maironio mokykla

Kai pasibaigė pamokos mokykloje, nuvažiavome į aerodromą nusipirkti bilietus į Italiją. Viską susipakavome ir pagaliau atėjo diena skristi. Nuvažiavome į aerodromą ir išskridome. Italijoje atsiradome sekantį rytą. Nuvažiavome į Veneciją, į Romą, Milaną, Florenciją ir Capri salą. Tada važiavome į krepšinio stovyklą, kur buvo labai smagu. Po stovyklų rašiau angliškus ir lietuviškus rašinėlius, ir taip pasibaigė mano vasara.

Arvidas Remeza, 3 sk.

New Yorko Maironio mokykla

*Piešinys —
Ventos Norvilaitės, 8 m.
Chicago, IL*

MANO SAPNAS

Kartą aš mačiau
Savo sapne
Mažą, baltą kregždę
Si sidabru plunksnose.

Priskrido ji prie lango
Ir su snapeliu
Pažadino mane iš miego,
Suplasnojusi sparnu.

Atsikėliau aš iš lovos
Ir išėjau laukan.
Tuomet aš su savo kregžde
Išskridau drauge.

Greit perskridome miestus
Ir pievas, ir girias, —
Perskridome vandenynus,
Siauras ir plačias upes.

Nuskridome iki saulės,
Ten skraidėme tarp erdvių;
Kur mirga, spindi žvaigždės
Toli, virš debesų...

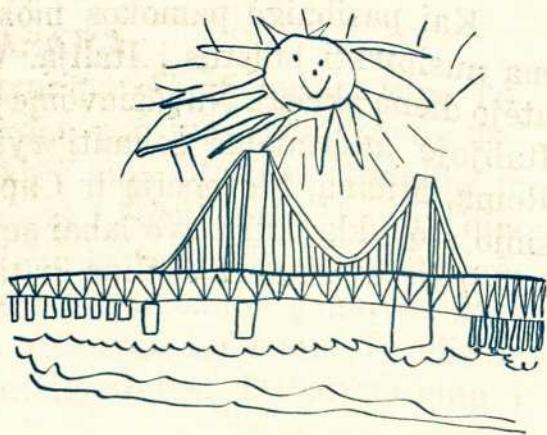
Oi kregžde, mano balta,
Dėkoju tau labai,
Kad viską man parodei,
Nors čia buvo tik sapnai...

Lina Šliažaitė, Chicago, IL

*K. Donelaičio lit. mokyklos mokinė,
laimėjusi II vietą eilėraščių konkurse*

MANO KELIONĖ

*Almis Udrys, 7½ m.
Jackson, Michigan*

Penktadienį Tėtytė mus paėmė iš mokyklos ir mes nuvažiavome į Clare miestą pavalgyti. Lijo ir buvo jauku važiuoti. Mano broliukas Vytukas užmigo.

Vėliau iš tolo pamatėme stulpą Mackinac tilto. Man tiltas atrodė labai gražiai nakties metu. Ieškojome viešbučio nakvynei. Suradome Beachcomber Motel. Viešbučio televizijoje buvo specialus kanalas, rodantis vietines ypatybes.

Mums visiems gerai išsimiegojus, viešbučio šeimininkė mums parodė Mackinac salą iš tolo. Po pusryčių plaukėme į tą pačią salą laivu. Mums užtruko 37 minutes.

Saloj ragavome "fudge". Mes norėjome išsinuomotį dviračius, bet tėtytė neleido. Įlipome į senovišką, arkliais traukiamą, karietą ir pasivažinėjome po salą. Matėme "arch rock", natūralų akmeninį lanką virš vandens. Išlipome prie senoviškos tvirtovės — Fort Mackinac. Ją apžiūrėję, nusipirkome dešrelį, aplankėme krautuvėlę ir vėl sulipome į laivą. Grįžome į viešbutį.

Tą patį vakarą pervažiavome Mackinac tiltą. Aplankėme švento Ignaco miestą ir kunigo Marquette paminklą. Prie paminklo yra labai gražu: matyti pušų ir eglių viršūnės nuo kalno. Atėjo naktis.

Sekmadienio rytą išklausėme šv. Mišias vietinėje bažnyčioje ir pastebėjome, kad klebonas yra lietuvis. Jis iškelia trispalvę kieme ir uždengia altorių lietuviška linine staltiese!

Po priešpiečių aplankėme kitą fortą — Michilimackinac. Matėme kaip senovėje bausdavo nusikaltėlius. Dar pažaidę miniatūrinį golfą, mano mėgstamiausią žaidimą, vykome namo. Sugrįžome vėlai naktį.